מי שאמר פרק רביעי נזיר

כא.

תניא נמי הכי. פירוש כרבי שמעון בן לקיש: **מי שאמר** הריני נזיר ושמע חבירו ושהה כדי דבור. פי' כדי דבור דווקא ולא יותר ואומר מיד ואמי הוא אסור פירוש הראשון שנדר בנזיר ותכירו מותר אלמא דלא מצי לאיתפוסי אלא שהן' כולם תוך כדי דבור אבל הרביעי ששהה אמר כדי דבור לא כו"ל: **לימא** מסייע ליה מי **שאמר** הריני נזיר. מתניתין היא וכו' וקתני ואני[2] ותו לא לרבי[3] יהודה נשיאה מצי למיתני ואני ואמי אלרבע פעמים וא"ת ולרשב"ל נמי ניתני ואני ואני אלא שלש פעמים וי"ל דהכי קאמר בשלמא לרשב"ל [לא] איצטריכא ליה למתני אלא ג' פעמים ואני לאשמועינן דגם הכי נתפס בראשון שהוא תוך כדי דבור ואע"ג דאמצעי מתפסין בדבורו בין ראשון לשליסי והוא הדין דגם לשליסי שיאמר ואני יתפס בראשון דאין שום סברא לחלק בין שני לשליסי ששניהם עומדים תוך כדי דבור אבל לר' יהודה נשיאה אי איתא דרביעי נמי נתפס בראשון ניתני הכא ודאי מדוש הוא ואיצטריכא לי' לאשמועינן אע"ג דשהו ככר תוך כדי דבור כיון שהוא סמוך לאתר לכדי דבור ומשני אטו תנא כי רוכלא כו' כלומר אה"נ דהוי מצי לאיתנויי ארבע פעמים ואני ולא חש למנות:

כל מה שהיה יכול למנות:

ומשני אה"נ ומשום דקתני סיפא וכו' מב"ל **דאיכא אמצעי** משום הכי קתני ואני ואני. וא"ת הרא גופא מיקשי ליתני חד ואני וסיפא ליתני הותר הראשון הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין אימא לך לעולם חד בחבריה מתפס ואיידי דבעי מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון (ב) ת"ש הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דלא איכא אחרינא בתריה אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי ש"מ חד בחבריה מתפס לעולם אימא לך בקמא מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא אהותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין הותר אמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור שמע מינה בחבריה מתפס שמע מינה: הריני נזיר ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו וכו': משום דאמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר

ורמינהו

תניא נמי הכי[ו] מי שאמר הריני נזיר ושמע חבירו ושהה כדי דבור ואמר ואני הוא אסור וחבירו מותר [ז]וכמה כדי דבור כדי שאילת שלום תלמיד לרב לימא מסייעא ליה מי שאמר הריני נזיר ושמע חבירו ואמר ואני ואני ותו לא [ח]תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל וליתני חד ולשמעינן (ט) הני ה"נ ומשום דקתני סיפא הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מכלל דאיכא אמצעי ומשום הכי קתני ואני ואני איבעיא להו חד בחבריה מיתפס או דלמא בקמא מיתפסי למאי נפקא מינה לאתפוסי ומיזל אי אמרת חד בחבריה מתפסין מתפסין ואזלין לעולם ואי אמרת בקמא מתפסי טפי מכדי דבור לא מתפסין מאי ת"ש הריני נזיר ושמע חבירו ואמר ואני ואני ותו לא מידי ש"מ בקמא הוא דמתפסי דאי ס"ד חד בחבריה מיתפס ליתני טובא ואני תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל וליתני חד ולשמעינן כולהון איידי דקתני הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דאיכא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין אימא לך לעולם חד בחבריה מתפס ואיידי דבעי מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון (כ) ת"ש הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דלא איכא אחרינא אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי ש"מ חד בחבריה מתפס לעולם אימא לך בקמא מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא אהותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין הותר אמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור שמע מינה [ב]חבריה מתפס שמע מינה: הריני נזיר ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר

ורמינהו

מתניתין אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן יוחאי: **מי שאמר** הריני נזיר ושמע חבירו ושהה כדי דבור. פי' כדי דבור דווקא ולא יותר ואומר מיד ואמי הוא אסור פירוש הראשון שנדר בנזיר ותכירו מותר אלמא דלא מצי לאיתפוסי אלא שהן' כולם תוך כדי דבור אבל הרביעי ששהה אמר כדי דבור לא כו"ל: **לימא** מסייע ליה מי **שאמר** הריני נזיר. מתניתין היא וכו' וקתני ואני[2] ותו לא לרבי[3] יהודה נשיאה מצי למיתני ואני ואני אלרבע פעמים וא"ת ולרשב"ל נמי ניתני ואני ואני אלא שלש פעמים וי"ל דהכי קאמר בשלמא לרשב"ל [לא] איצטריכא ליה למתני אלא ג' פעמים ואני לאשמועינן דגם הכי נתפס בראשון שהוא תוך כדי דבור ואע"ג דאמצעי מתפסין בדבורו בין ראשון לשליסי והוא הדין דגם לשליסי שיאמר ואני יתפס בראשון דאין שום סברא לחלק בין שני לשליסי ששניהם עומדים תוך כדי דבור אבל לר' יהודה נשיאה אי איתא דרביעי נמי נתפס בראשון ניתני הכא ודאי מדוש הוא ואיצטריכא לי' לאשמועינן אע"ג דשהו ככר תוך כדי דבור כיון שהוא סמוך לאתר לכדי דבור ומשני אטו תנא כי רוכלא כו' כלומר אה"נ דהוי מצי לאיתנויי ארבע פעמים ואני ולא חש למנות:

כל מה שהיה יכול למנות:

ומשני אה"נ ומשום דקתני סיפא וכו' מב"ל **דאיכא אמצעי** משום הכי קתני ואני ואני. וא"ת הרא גופא מיקשי ליתני חד ואני וסיפא ליתני הותר הראשון הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דאיכא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין אימא לך לעולם חד בחבריה מתפס ואיידי דבעי מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון (ב) ת"ש הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דלא איכא אחרינא אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי ש"מ חד בחבריה מתפס לעולם אימא לך בקמא מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא אהותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין הותר אמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור שמע מינה [ב]חבריה מתפס שמע מינה: הריני נזיר ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר

ורמינהו

תניא נמי הכי. פירוש כרבי שמעון בן לקיש: **מי שאמר** הריני נזיר ושמע חבירו ושהה כדי דבור. פי' כדי דבור דווקא ולא יותר ואומר מיד ואמי הוא אסור פירוש הראשון שנדר בנזיר ותכירו מותר אלמא דלא מצי לאיתפוסי אלא שהן' כולם תוך כדי דבור אבל הרביעי ששהה אמר כדי דבור לא כו"ל: **לימא** מסייע ליה מי **שאמר** הריני נזיר. מתניתין היא וכו' וקתני ואני[2] ותו לא לרבי[3] יהודה נשיאה מצי למיתני ואני ואני אלרבע פעמים וא"ת ולרשב"ל נמי ניתני ואני ואני אלא שלש פעמים וי"ל דהכי קאמר בשלמא לרשב"ל [לא] איצטריכא ליה למתני אלא ג' פעמים ואני לאשמועינן דגם הכי נתפס בראשון שהוא תוך כדי דבור ואע"ג דאמצעי מתפסין בדבורו בין ראשון לשליסי והוא הדין דגם לשליסי שיאמר ואני יתפס בראשון דאין שום סברא לחלק בין שני לשליסי ששניהם עומדים תוך כדי דבור אבל לר' יהודה נשיאה אי איתא דרביעי נמי נתפס בראשון ניתני הכא ודאי מדוש הוא ואיצטריכא לי' לאשמועינן אע"ג דשהו ככר תוך כדי דבור כיון שהוא סמוך לאתר לכדי דבור ומשני אטו תנא כי רוכלא כו' כלומר אה"נ דהוי מצי לאיתנויי ארבע פעמים ואני ולא חש למנות:

כל מה שהיה יכול למנות:

ומשני אה"נ ומשום דקתני סיפא וכו' מב"ל **דאיכא אמצעי** משום הכי קתני ואני ואני. וא"ת הרא גופא מיקשי ליתני חד ואני וסיפא ליתני הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דאיכא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין אימא לך לעולם חד בחבריה מתפס ואיידי דבעי מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון (ב) ת"ש הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דלא איכא אחרינא אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי ש"מ חד בחבריה מתפס לעולם אימא לך בקמא מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא אהותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין הותר אמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור שמע מינה [ב]חבריה מתפס שמע מינה: הריני נזיר ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר

ורמינהו

מתניתין אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן יוחאי: **מי שאמר** הריני נזיר ושמע חבירו ושהה כדי דבור. פי' כדי דבור דווקא ולא יותר ואומר מיד ואמי הוא אסור פירוש הראשון שנדר בנזיר ותכירו מותר אלמא דלא מצי לאיתפוסי אלא שהן' כולם תוך כדי דבור אבל הרביעי ששהה אמר כדי דבור לא כו"ל: **לימא** מסייע ליה מי **שאמר** הריני נזיר. מתניתין היא וכו' וקתני ואני[2] ותו לא לרבי[3] יהודה נשיאה מצי למיתני ואני ואני אלרבע פעמים וא"ת ולרשב"ל נמי ניתני ואני ואני אלא שלש פעמים וי"ל דהכי קאמר בשלמא לרשב"ל [לא] איצטריכא ליה למתני אלא ג' פעמים ואני לאשמועינן דגם הכי נתפס בראשון שהוא תוך כדי דבור ואע"ג דאמצעי מתפסין בדבורו בין ראשון לשליסי והוא הדין דגם לשליסי שיאמר ואני יתפס בראשון דאין שום סברא לחלק בין שני לשליסי ששניהם עומדים תוך כדי דבור אבל לר' יהודה נשיאה אי איתא דרביעי נמי נתפס בראשון ניתני הכא ודאי מדוש הוא ואיצטריכא לי' לאשמועינן אע"ג דשהו ככר תוך כדי דבור כיון שהוא סמוך לאתר לכדי דבור ומשני אטו תנא כי רוכלא כו' כלומר אה"נ דהוי מצי לאיתנויי ארבע פעמים ואני ולא חש למנות:

כל מה שהיה יכול למנות:

ומשני אה"נ ומשום דקתני סיפא וכו' מב"ל **דאיכא אמצעי** משום הכי קתני ואני ואני. וא"ת הרא גופא מיקשי ליתני חד ואני וסיפא ליתני הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דאיכא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין אימא לך לעולם חד בחבריה מתפס ואיידי דבעי מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון (ב) ת"ש הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין דלא איכא אחרינא אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי ש"מ חד בחבריה מתפס לעולם אימא לך בקמא מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא אהותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין הותר אמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור שמע מינה [ב]חבריה מתפס שמע מינה: הריני נזיר ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר

ורמינהו

תניא נמי הכי. פירוש כרבי שמעון בן לקיש